

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 1470 van 30 oktober 2007
in de zaak A. 185.528**

In zake : XXXXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat S. M. MANESSE,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
 Galerij Naamse Poort 23/2

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Pakistaanse nationaliteit, op 17 oktober 2007 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 17 september 2007 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarbij het beroep wordt verworpen, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht per aangetekend schrijven verzonden op 19 september 2007;

Gelet op de ontvangst van het administratief dossier op 26 oktober 2007;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

In een enig middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 53 bis van het Gerechtelijk Wetboek, van artikel 4, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van artikel 149 van de Grondwet en van het recht van verdediging. De verzoekende partij stelt eveneens dat er sprake is van een “duidelijke beoordelingsfout”. Zij betoogt in wezen dat zij niet behoorlijk werd opgeroepen voor de terechtzitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan blijkt dat de oproeping voor de zitting, overeenkomstig de geldende voorschriften, werd verzonden naar de door de verzoekende partij gekozen woonplaats. De verzoekende partij beweert, maar bewijst niet, dat zij ingevolge een geval van overmacht die kennisgeving niet heeft ontvangen.

Uit het onderzoek van het cassatieberoep blijkt dus dat het niet voldoet aan de vereisten voor de toelaatbaarheid ervan, bepaald in artikel 20, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken, op dertig oktober tweeduizend en zeven, door :

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	C. VERHAERT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

E. BREWAEYS.